31993L0121

31.12.1993 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 340/39

DYREKTYWA RADY 93/121/WE

z dnia 22 grudnia 1993 r.

zmieniająca dyrektywę 91/494/EWG w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzwspólnotowy oraz przywóz świeżego mięsa drobiowego z państw trzecich

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji [1],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego [2],

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego [3],

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 3 ust. A pkt 1 dyrektywy Rady 91/494/EWG z dnia 26 czerwca 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzwspólnotowy oraz przywóz świeżego mięsa drobiowego z państw trzecich [4] ustanawia zasady szczepienia przeciw rzekomemu pomorowi drobiu stad, z których pochodzi mięso drobiowe przeznaczone dla Państw Członkowskich lub regionów Państw Członkowskich, których status został uznany zgodnie z art. 12 ust. 2 dyrektywy Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzwspólnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych [5];

konieczne jest ustanowienie zasad działania dotyczących szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu od dnia 1 stycznia 1993 r. mających zastosowanie do handlu świeżym mięsem drobiowym przeznaczonym dla Państw Członkowskich lub regionów Państw Członkowskich, których status został uznany zgodnie z art. 12 ust. 2 dyrektywy 90/539/EWG;

Rada przyjęła dyrektywę 92/66/EWG [6] w sprawie kontroli rzekomego pomoru drobiu oraz dyrektywę 92/40/EWG [7] w sprawie kontroli influenzy drobiu, co pozwoliło w ten sposób na uproszczenie dyrektywy 91/494/EWG;

pożądana jest możliwość alternatywy dla stosowania specjalnego znaku określonego w art. 5 dyrektywy 91/494/EWG;

konieczna jest zmiana zasad handlu stosowanych do państw trzecich, aby zapewnić, że są równoważne do zasad stosowanych wobec Państw Członkowskich, w szczególności w odniesieniu do rzekomego pomoru drobiu oraz influenzy drobiu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 91/494/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 3 ust. A pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przebywał na terytorium Wspólnoty od wylęgu lub został przywieziony z państw trzecich zgodnie z wymogami rozdziału III dyrektywy 90/539/EWG. Mięso drobiowe przeznaczone dla Państw Członkowskich lub regionów Państw Członkowskich, których status został uznany zgodnie z art. 12 ust. 2 tej dyrektywy, musi pochodzić od drobiu, który nie został zaszczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu z zastosowaniem żywej szczepionki w okresie 30 dni poprzedzających ubój.

Zasada ta zostanie poddana przeglądowi przez Radę stanowiącą większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, zanim prawodawstwo wspólnotowe harmonizujące stosowanie szczepionki przeciw rzekomemu pomorowi drobiu wejdzie w życie i nie później niż dnia 31 grudnia 1994 r."

2. W art. 3 ust. A pkt 2 tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„— które nie jest położone na obszarze podlegającym z przyczyn związanych ze zdrowiem zwierząt środkom ograniczającym obejmującym kontrolę mięsa drobiowego zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym w wyniku wybuchu epidemii choroby, na zarażenie którą drób jest podatny.".

3. W art. 5 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 oraz w przypadku epizootii rzekomego pomoru drobiu, świeże mięso drobiowe może być oznaczone zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt A lit. e) dyrektywy 71/118/EWG znakiem jakości zdrowotnej określonym w rozdziale X, pkt 44 lit. a) i b) załącznika I do dyrektywy 71/118/EWG, pod warunkiem że takie mięso nie pochodzi od drobiu, który:

a) pochodzi z gospodarstwa położonego w okręgu zagrożonym jak określono w art. 9 ust. 1 dyrektywy 92/66/EWG, ale nie w strefie ochronnej określonej w art. 9 ust. 1 dyrektywy 92/66/EWG i w odniesieniu do którego po badaniu epidemiologicznym nie zarejestrowano kontaktu z zakażonym gospodarstwem;

---

[1] Dz.U. C 89 z 31.3.1993, str. 8.
[2] Dz.U. C 176 z 28.6.1993, str. 26.
[3] Dz.U. C 201 z 26.7.1993, str. 50.
[4] Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 35.
[5] Dz.U. L 303 z 31.10.1990, str. 6.
[6] Dz.U. L 260 z 5.9.1992, str. 1.
[7] Dz.U. L 167 z 22.6.1992, str. 1.

b) pochodzi ze stada, gdzie badanie wirusologiczne o wyniku negatywnym jest przeprowadzane na reprezentatywnej próbie stada pięć dni przed wysyłką drobiu; pobieranie próbek musi być przeprowadzane przez lekarza weterynarii wyznaczonego przez właściwe władze;

c) pochodzi z gospodarstwa, gdzie nie wykryto oznak lub symptomów klinicznych, które mogłyby wskazywać na obecność rzekomego pomoru drobiu, po przeprowadzeniu badania klinicznego przeprowadzonego przez lekarza weterynarii wskazanego przez właściwe władze; takie badanie musi zostać przeprowadzone w ciągu 24 godzin przed wysyłką drobiu;

d) bez uszczerbku dla przepisów art. 3 ust. A pkt 3, jest bezpośrednio transportowany z gospodarstwa pochodzenia do rzeźni; wykorzystywane środki transportu muszą być zaplombowane przez urzędowego lekarza weterynarii i oczyszczone oraz odkażone przed i po każdym transporcie;

e) jest przebadane w rzeźni w czasie badania przedubojowego lub badania poubojowego w celu wykrycia symptomów rzekomego pomoru drobiu.

Państwa Członkowskie powołujące się na niniejsze przepisy poinformują inne Państwa Członkowskie i Komisję w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego o środkach, które przyjmują w tym zakresie.

Ogólne kryteria pobierania próbek, częstotliwość pobierania próbek i wszelkie warunki, których przestrzega się podczas wykonywania lit. a), b) i c) są ustanawiane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17, po konsultacji z Naukowym Komitetem Weterynaryjnym i przed dniem 1 stycznia 1995 r.

4. Przed dniem 1 stycznia 1998 r. Komisja przedstawi Radzie sprawozdanie w sprawie doświadczeń zgromadzonych od czasu wykonania tych przepisów, wraz z wszelkimi wnioskami, w sprawie których Rada stanowi większością kwalifikowaną."

4. Artykuł 10 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 10*

1. Świeże mięso drobiowe musi pochodzić z krajów:

a) w których influenza drobiu i rzekomy pomór drobiu są chorobami prawnie podlegającymi zgłoszeniu na terytorium całego kraju zgodnie ze standardami międzynarodowymi;

b) wolnych od influenzy drobiu i rzekomego pomoru drobiu, lub

które, chociaż nie są wolne od tych chorób, stosują środki ich kontroli przynajmniej równoważne środkom ustanowionym odpowiednio w dyrektywach 92/40/EWG i 92/66/EWG.

2. Dodatkowe kryteria klasyfikacji państw trzecich w odniesieniu do ust. 1 przyjmowane są zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17 przed dniem 1 stycznia 1995 r.

Podczas wykonywania ust. 1, Komisja przyjmuje, w drodze certyfikacji, wszelkie środki niezbędne do celów ochrony zdrowia zwierząt w poszczególnych sytuacjach w niektórych regionach Wspólnoty.

3. Komisja może, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17, podjąć decyzję w sprawie określenia na mocy jakich warunków ust. 1 stosuje się wyłącznie do części terytorium państwa trzeciego."

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 1 stycznia 1995 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 1993 r.

W imieniu Rady

J.-M. DEHOUSSE

Przewodniczący